

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Første behandling findes i tidenden sp. 290; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 187).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også de to følgende sager på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ferskvandsfiskeri og forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaå m. m.

Ordføreren (Severin Hansen): Udvalget har gennemgået de tre lovforslag og drøftet de af folketinget vedtagne ændringsforslag.

Fra Gudenaadalens Fiskeriforening har man modtaget en deputation, der ønskede, at bestemmelsen i Gudenaalovens § 5, stk. 2, skulle udgå; jeg henviser til de bemærkninger, der gøres angående dette spørgsmål i betænkningen.

Forudsat at de tre lovforslag vedtages ved tredje behandling — og det må man vel gå ud fra — træder disse love i kraft til nytår. Et stort arbejde er jo gået forud, både i den fiskerikommission, der har arbejdet med disse sager, og her på rigsdagen. Nu lægger rigsdagen altså sidste hånd på værket og kan dermed slutte sit arbejde. At de nye love — og her tænker jeg særligt på saltvandsfiskeriloven — fuldtud skulle tilfredsstille fiskerne, må man ikke vente; dertil er det danske fiskeris interesser for vidt forskellige; der er så mange forskelligartede redskaber og fangstmåder, at det ikke er muligt at skabe tilfredshed hos alle. Jeg tror, man kan sige, at fiskeriet vist er et af de vanskeligste erhverv at lovgive for. Det er ikke med fiskeriet som med landbruget, hvor hver landbruger har sin bestemt afgrænsede arbejdsmark, hvor ingen anden kan komme; landmanden råder selv over, hvornår han vil høste, hvornår han vil bjerge o. s. v. Helt anderledes er forholdene på havet;

det er den frie arbejdsmark, hvor det i høj grad drejer sig om, hvem der kan komme først i kapløbet, i konkurrencen om de værdier, havet gemmer.

Det er muligt, at disse love betyder skærpelser på visse områder, men på flere andre er de gjort klarere, mere forståelige og mere i overensstemmelse med hele den udvikling, fiskeriet har gennemgået, siden lovene af 1931 blev vedtaget — de love, der nu afløses ved vedtagelsen af de foreliggende forslag. En skærpelse af mindstemåls- og fredningsbestemmelserne har været nødvendig af hensyn til den stærke mekanisering, fiskeriet er inde i.

Til slut vil jeg gerne på baggrund af det store arbejde, der er nedlagt i disse love, have lov til at udtale håbet om, at de må komme til at virke til gavn for det danske fiskerierhverv, som jo er et af vore betydelige valutaskabende erhverv.

Med disse få bemærkninger skal jeg på hele udvalgets vegne anbefale de tre lovforslag til vedtagelse uforandret.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker udvalget for dets arbejde og det resultat, udvalget er kommet til med indstillingen om, at de tre lovforslag vedtages uforandret. Jeg glæder mig over, at der nu er udsigt til, at dette omfattende lovgivningskompleks kan træde i kraft 1. januar 1952.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i forslaget til ferskvandsfiskeriloven i § 7, stk. 1, 6. linie, har indsneget sig en trykfejl, idet der står: „af de i § 15 nævnte mænd“; der skulle stå: „af de i § 15 nævnte myndigheder“. Jeg anmoder om, at denne lille redaktionelle rettelser må blive foretaget.

Hvad angår henvendelsen fra Gudenaadalens Fiskeriforening, som omtales i betænkningen, vil jeg blot bemærke, at det spørgsmål, som her er rejst af fiskeriforeningen, jo har flere sider; dels den omtalte forenings interesse i at fange så mange fisk som muligt, men også det modstridende hensyn, nemlig hensynet til de opadgående havørreder og forhåbentlig også til sin tid laks. Det sidste hensyn er der lagt vægt på fra biologernes side, ligesom alle de andre fiskeriforeninger, der er interesseret i fiskeri i Gudenaå, og Landsorganisationen for Ferskvandsfiskeri i Danmark er gået stærkt ind for dette forbud.